

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

02.01.2023 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Kwestia zastosowania mechanizmu podzielonej płatności zarówno w odniesieniu do faktur uregulowanych przelewem zbiorczym, jak i faktur uregulowanych przelewem odrębnym, interpretacja indywidualna DKIS z 15 grudnia 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.691.2022.2.JS _____ 3

Roboty wykorzystywane do kontroli jakości, przemieszczania i układania produktów nie są objęte ulgą na robotyzację, interpretacja indywidualna DKIS z 22 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.363.2022.2.SG _____ 4

Kwestia zastosowania mechanizmu podzielonej płatności zarówno w odniesieniu do faktur uregulowanych przelewem zbiorczym, jak i faktur uregulowanych przelewem odrębnym, interpretacja indywidualna DKIS z 15 grudnia 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.691.2022.2.JS

W przypadku, gdy w jednym z przyjętych przez spółkę cykli rozliczeniowych przypadającym w danym miesiącu kalendarzowym, z uwagi na nieumyślną pomyłkę osób odpowiedzialnych za zebranie faktur bądź przekazanie przez kontrahenta z opóźnieniem faktury/faktur, spółka nie uwzględni faktury/faktur wystawionych przez kontrahenta, a więc, ww. faktura/faktury nie będą objęte zbiorczym przelewem płatności, a w konsekwencji spółka nie będzie mieć możliwości dokonania płatności kolejnym zbiorczym przelewem.

W związku z powyższym, każda z faktur, którą w związku z nieumyślną pomyłką spółka nie uwzględni w zbiorczym przelewie płatności bądź otrzyma od kontrahenta, po dokonaniu zbiorczej płatności za dany okres, pomimo że faktury te zostały wystawione w okresie, którego dotyczyła już dokonana płatność zbiorcza, powinna zostać rozliczona przez spółkę odrębnie. Tym samym przy dokonywaniu przez spółkę odrębnej zapłaty z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności dotyczącej tej faktury/faktur, spółka stosuje regulację wynikającą z art. 108a ust. 3 ustawy VAT.

Ponadto, z treści wniosku wynika, że może się zdarzyć, iż jedna lub więcej faktur wystawionych przez kontrahenta w okresie, za który dokonywany jest przelew zbiorczy, w przypadku powstania co do niej wątpliwości w związku z wstrzymaniem płatności za daną fakturę, zostanie w nim pominięta.

Zatem w sytuacji, gdy powstaną wątpliwości co do wystawionej przez danego kontrahenta faktury/faktur i spółka zdecyduje o wstrzymaniu płatności w stosunku do tej faktury/faktur w danym okresie rozliczeniowym, nie będzie mogła w stosunku do pozostałych faktur (niekwestionowanych przez spółkę) zastosować płatności zbiorczej, o której mowa w art. 108a ust. 3c ustawy VAT, gdyż komunikat przelewu nie obejmowałby wszystkich faktur wystawionych na rzecz spółki przez kontrahenta w przyjętym okresie rozliczeniowym.

W konsekwencji, gdy komunikat przelewu w MPP nie będzie obejmował wszystkich faktur wystawionych na rzecz spółki przez danego kontrahenta w jednym z przyjętych przez spół-

kę cykli rozliczeniowych, wówczas spółka będzie zobowiązana do dokonania zapłaty za każdą fakturę (objętą obowiązkowym mechanizmem podzielonej płatności) wystawioną na jej rzecz zgodnie z regulacją art. 108a ust. 3 ustawy VAT.

Komentarz eksperta

W przypadku, gdy zapłata za faktury musi być obowiązkowo dokonana przy zastosowaniu mechanizmu podzielonej płatności (MPP), podatnik dokonuje zapłaty przy użyciu specjalnego komunikatu przelewu przeznaczonego do dokonywania płatności w MPP. Ze względu na to, że płatność odrębnie za każdą fakturę w pewnych sytuacjach może stanowić dla podatników utrudnienie, ustawodawca wprowadził możliwość dokonywania zbiorczych płatności.

Zapłata z zastosowaniem MPP może dotyczyć więcej niż jednej faktury w przypadku wystawienia na rzecz podatnika przez jednego dostawcę lub usługodawcę w okresie nie krótszym niż jeden dzień i nie dłuższym niż jeden miesiąc więcej niż jednej faktury. Przy czym, jeżeli podatnik zdecyduje się dokonać takiej płatności zbiorczej jednym komunikatem przelewu, wówczas zobowiązany jest do zapłaty tym komunikatem wszystkich faktur wystawionych na jego rzecz przez danego wystawcę w danym okresie, bez względu na to, czy faktury te dokumentują transakcje podlegające obowiązkowi stosowania MPP, czy też nie. W komunikacie przelewu podatnik zamiast numeru faktury wpisuje okres, za który dokonywana jest płatność.

W przedmiotowej interpretacji organ odmiennie ocenił prawidłowość zastosowania płatności zbiorczej w przypadku nieuwzględnienia faktury/faktur za dany, ustalony przez podatnika cykl rozliczeniowy ze względu na przyczynę takiego zdarzenia. Jeżeli powodem pominięcia faktury w zbiorczym przelewie będzie nieumyślna pomyłka osób odpowiedzialnych za zebranie faktur lub przekazanie przez kontrahenta z opóźnieniem faktury/faktur wystawionych w okresie, za który dokonywany jest przelew zbiorczy, podatnik musi rozliczyć te faktury odrębnie, tj. nie ma możliwości dokonania kolejnej zbiorczej płatności za faktury wystawione w danym okresie, który został już objęty zbiorczym komunikatem przelewu. Jednocześnie, zastosowanie płatności zbiorczej w odniesieniu do pozostałych faktur jest prawidłowe.

Natomiast w przypadku, gdy powstaną wątpliwości co do wystawionej przez danego kontrahenta faktury (ew. faktur) i podatnik zdecyduje o wstrzymaniu w stosunku do niej płatności, wówczas w ogóle nie będzie mógł w stosunku do pozostałych, niekwestionowanych faktur zastosować płatności zbiorczej, gdyż komunikat przelewu nie obejmowałby wszystkich faktur wystawionych na jego rzecz przez kontrahenta w przyjętym okresie rozliczeniowym. W takiej sytuacji podatnik musi zatem dokonać płatności za każdą z faktur odrębnie.

Jak wynika z komentowanej interpretacji, w niektórych sytuacjach podatnicy nie skorzystają z możliwości opłacenia wielu faktur otrzymanych od jednego kontrahenta w danym okresie, co może wiązać się z dodatkowymi obciążeniami administracyjnymi. Jednocześnie, warto wspomnieć, iż w obecnym projekcie ustawy zmieniającej ustawę VAT w zakresie wprowadzenia obligatoryjnego fakturowania w KSeF, zaproponowano rozwiązanie, zgodnie z którym w przypadku gdy płatność dotyczy e-faktur, nabywca będzie mógł dokonać płatności za kilka wybranych faktur, a nie jak obecnie za wszystkie faktury wystawione dla niego przez jednego dostawcę lub usługodawcę w danym okresie. W takim przypadku w komunikacie przelewu podatnik zamiast wpisywania okresu, za który dokonywana jest płatność będzie podawał identyfikator zbiorczy generowany przez KSeF.

Zatem, jeżeli proponowane zmiany wejdą w życie w obecnym kształcie, wstrzymanie płatności w stosunku do wybranych e-faktur nie będzie stanowić przeszkody dla dokonania zbiorczej płatności w odniesieniu do pozostałych e-faktur wystawionych w danym okresie.

TERESA GORCZYCZYŃSKA
STARSZY KONSULTANT

Roboty wykorzystywane do kontroli jakości, przemieszczania i układania produktów nie są objęte ulgą na robotyzację, interpretacja indywidualna DKIS z 22 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.363.2022.2.SG

W omawianej interpretacji indywidualnej podatnik CIT był zainteresowany zastosowaniem

obowiązującej od 1 stycznia 2022 r. tzw. „ulgi na robotyzację”. Ulga ta pozwala na obniżenie podstawy opodatkowania o 50% kosztów poniesionych na robotyzację.

Roboty opisane przez podatnika pełniły różne funkcje w zakładzie produkcyjnym podatnika, w tym m. in. przemieszczanie, odbiór, kontrolę jakości oraz układanie wytwarzanych przez podatnika butelek.

Zdaniem DKIS, podatnik nie jest uprawniony do zastosowania ulgi na robotyzację. W omawianej interpretacji DKIS wskazał, że kluczowym wymogiem pozwalającym uznać urządzenie za robota przemysłowego objętego ulgą jest posiadanie przez maszynę właściwości manipulacyjnych bądź lokomocyjnych dla zastosowań przemysłowych. Zdaniem DKIS, maszyny podatnika, które bezpośrednio nie „wytwarzają” butelek, nie stanowią robotów przemysłowych, ponieważ biorą udział w procesach innych niż bezpośrednio wytwarzanie produktu.

Komentarz eksperta

Moim zdaniem, omawiana interpretacja jest błędna.

Po pierwsze, DKIS argumentuje w interpretacji, że roboty nie są stosowane przez podatnika w przemyśle, lecz do innych funkcji, zatem nie mają u podatnika zastosowań przemysłowych. W tym zakresie argumentacja DKIS jest nietrafna, co wynika z dosłownej treści definicji robota przemysłowego. Zgodnie z ustawą CIT, robot przemysłowy powinien mieć właściwości manipulacyjne bądź lokomocyjne dla zastosowań przemysłowych. Oznacza to, że kluczowe jest posiadane przez robota określonych właściwości konstrukcyjnych pozwalających użyć go w przemyśle, a nie faktyczna funkcja, do której robot ten został przeznaczony przez podatnika.

Po drugie, interpretacja indywidualna definiuje zastosowania przemysłowe z pominięciem specyfiki działania przedsiębiorstw produkcyjnych. DKIS w omawianej interpretacji zignorował fakt, że dla działania zakładu przemysłowego konieczne jest zsynchronizowane wykonywanie wielu funkcji – zarówno samego wytworzenia produktu, jak i jego kontroli jakości, pakowania, składowania, logistyki itp. Funkcje te mają bardzo często bezpośredni wpływ na wydajność i jakość produkcji (np. możliwość szybkiego

i zautomatyzowanego odbierania produktów z linii może zwiększyć wydajność samej linii produkcyjnej). W tym zakresie, ograniczenie pojęcia „zastosowania przemysłowe” do samej funkcji fizycznego wytwarzania produktu wydaje się zbyt daleko idące.

Po trzecie, tak restrykcyjne podejście do pojęcia zastosowania przemysłowe stoi w sprzeczności z inną cechą robota wymaganą przez ustawę CIT – wielozadaniowością robota. Wymóg wielozadaniowości oznacza, że robot może mieć szereg różnorodnych zastosowań w przemyśle, a zmiana zastosowania nie wymaga ingerencji w strukturę fizyczną robota. Wymóg wielozadaniowości stanowi zatem wskazówkę, że ulga może objąć maszyny spełniające różnorodne funkcje w procesie produkcyjnym.

W tym zakresie pozostaje obserwować interpretacje, które będą wydawane w najbliższym czasie. Chciałbym zwrócić uwagę, że już w interpretacji wydanej 30 listopada 2022 r. (sygn. 0111-KDIB-1-3.4010.610.2022.2.JKU) DKIS potwierdził, że roboty stosowane do paletyzacji mogą być objęte ulgą na robotyzację (pomimo, że roboty te nie biorą bezpośrednio udziału w produkcji). Może zatem okazać się, że interpretacje przyjmujące restrykcyjne podejście do ulgi stanowią jedynie jednostkowe przypadki.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia prawidłowego zastosowania art. 64 § 6 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji , wyrok 7 sędziów NSA z 19 grudnia 2022 r., sygn. III FSK 283/21	7
Przesłanki uznania EBOR za podatnika VAT w związku ze świadczeniem usług doradztwa na rzecz giełdy , wyrok WSA w Warszawie z 21 grudnia 2022 r., sygn. III SA/WA 1838/22	7
Ustalenie podstawy opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków dla budynku hotelowego , wyrok WSA w Gdańsku z 20 grudnia 2022 r., sygn. I SA/GD 1156/22	7
Kwestia stosowania w jednym roku podatkowym ulgi B+R i preferencji podatkowej z IP Box , wyrok WSA w Gdańsku z 20 grudnia 2022 r., sygn. I SA/GD 948/22	8
Kwestia stosowania art. 8 ust. 2a ustawy VAT w przypadku wykonania specjalistycznej ekspertyzy , wyrok WSA w Krakowie z 19 grudnia 2022 r., sygn. I SA/KR 854/22	8
Skutki podatkowe w CIT w związku z likwidacją spółki luksemburskiej posiadającej nieruchomości w Polsce , wyrok WSA w Gliwicach z 19 grudnia 2022 r., sygn. I SA/GL 827/22	8

Kwestia prawidłowego zastosowania art. 64 § 6 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, wyrok 7 sędziów NSA z 19 grudnia 2022 r., sygn. III FSK 283/21

Celem prawidłowego zastosowania art. 64 § 6 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w brzmieniu obowiązującym w okresie od 17 sierpnia 2016 r. do 20 lutego 2021 r. (art. 15 ustawy z 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw), należy w pierwszej kolejności określić podstawę prawną egzekucyjnoprawnego stanu faktycznego indywidualnej sprawy administracyjnej w przedmiocie opłaty manipulacyjnej, którą mogą stanowić tylko i wyłącznie regulacje prawne adekwatne przedmiotowo i czasowo do stanu i czasu sprawy, z uwzględnieniem przepisów intertemporalnych, jeżeli zostały one ustawowo przewidziane. Następnie konieczne jest ustalenie egzekucyjnego stanu faktycznego sprawy, na który składają się poniesione wydatki za wszystkie czynności manipulacyjne związane ze stosowaniem środka egzekucyjnego/środków egzekucyjnych przy egzekwowaniu określonych należności pieniężnych objętych każdym tytułem wykonawczym.

Przesłanki uznania EBOR za podatnika VAT w związku ze świadczeniem usług doradztwa na rzecz giełdy, wyrok WSA w Warszawie z 21 grudnia 2022 r., sygn. III SA/WA 1838/22

W analizowanej sprawie organ wprowadził trafnie uznał, że brak generalnego statusu podatnika VAT przez EBOR (Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju) nie wyklucza uznania go za podatnika VAT na gruncie omawianego stanu faktycznego. Niemniej jednak organ pominął drugi człon tej analizy, a mianowicie czy stan faktyczny sprawy uzasadniał przyjęcie, że usługi doradcze, które są świadczone przez EBOR na rzecz spółki, mogą zostać uznane za wykonywane w ramach działalności gospodarczej.

Dla spełnienia statusu VAT podatnika muszą być zrealizowane nie tylko przesłanki negatywne, na których skoncentrował się organ, ale też te kryteria obiektywne, które nie zostały przedstawione i przeanalizowane w zmianie interpretacji. Tym samym argumenty, że: i) EBOR korzysta ze szczególnego statusu podatkowego tylko na gruncie podatków bezpośrednich, ii) usługi organizacji międzynarodowych nie korzystają co do zasady ze zwolnienia z VAT, iii) jak również

fakt, że EBOR nie działa w charakterze organów władzy publicznej to tylko część argumentacji, którą należałoby w tym kontekście powołać. Z powyższych względów nie można uznać argumentacji organu jako wystarczającej do uznania EBOR z tytułu tych usług doradczych świadczonych na rzecz spółki za podatnika VAT.

Konieczne jest również wykazanie, że EBOR usługi wykonuje w ramach działalności opodatkowanej, a więc w sposób właściwy dla profesjonalnego usługodawcy, w szczególności przez wykorzystywanie w sposób ciągły majątku rzeczowego lub wartości niematerialnych w celu uzyskania z tego tytułu dochodu. W tym zakresie pomocna może być w szczególności analiza, czy usługi świadczone przez EBOR w stanie faktycznym sprawy mieszczą się w zakresie celów urzędowych określonych w umowie o utworzeniu EBOR. Ponadto niezbędna jest analiza samych elementów umowy przedstawionych we wniosku interpretacyjnym, a w szczególności, że instytucja ta ma popierać przechodzenie krajów Europy Środkowej i Wschodniej w kierunku otwartej gospodarki rynkowej oraz promować prywatną i przedsiębiorczą inicjatywę.

Reasumując, organ powinien odpowiedzieć na takie pytanie: czy usługa doradcza, o której mowa w sprawie, ma wymiar „biznesowy”, czy też stanowi wyraz pewnej szerszej współpracy międzynarodowej. Dopiero twierdząca odpowiedź na to pytanie pozwoliłaby uznać, że po drugiej stronie tej transakcji występuje podatnik VAT, a w związku z tym spółka jest zobowiązana do rozliczenia VAT z tego tytułu.

Ustalenie podstawy opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków dla budynku hotelowego, wyrok WSA w Gdańsku z 20 grudnia 2022 r., sygn. I SA/GD 1156/22

Udostępnianie budynku hotelowego lub innego o podobnym charakterze, w ramach świadczonej usługi hotelarskiej, noclegowej lub krótkotrwałego zakwaterowania, wypełnia warunek, o którym mowa w art. 24b ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, odnoszący się do oddania budynku w całości lub części do używania na podstawie innej umowy o podobnym charakterze do umowy najmu lub dzierżawy. Tym samym przy założeniu spełnienia pozostałych warunków, o których mowa w art. 24b ustawy CIT, budynek hotelu podlega opodatkowaniu podatkiem od przychodów z budynków, uregulowanym przepisem art. 24b ustawy CIT.

Kwestia stosowania w jednym roku podatkowym ulgi B+R i preferencji podatkowej z IP Box, wyrok WSA w Gdańsku z 20 grudnia 2022 r., sygn. I SA/GD 948/22

Dopuszczalne jest zastosowanie przez spółkę w rocznym zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) i należnego podatku dochodowego od osób prawnych za 2021 r. ulgi B+R w powiązaniu z preferencją IP Box, w taki sposób, że: i) wydatki z tytułu prac badawczo-rozwojowych zostaną wykazane przez spółkę jako koszty uzyskania przychodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej, z których dochody są opodatkowane preferencyjną stawką 5% CIT na zasadzie IP Box; ii) te same wydatki z tytułu prac badawczo-rozwojowych nie zostaną wykazane przez spółkę jako koszty uzyskania przychodów z działalności opodatkowanej na zasadach ogólnych, uzyskiwanych w tych samych okresach w roku podatkowym, co przychody z kwalifikowanych praw własności intelektualnej opodatkowane na zasadzie IP Box, iii) w związku z poniesionymi w roku podatkowym wydatkami na działalność badawczo-rozwojową, w rozliczeniu za rok podatkowy, spółka rozliczy ulgę B+R w ramach dochodu opodatkowanego na zasadach ogólnych.

Kwestia stosowania art. 8 ust. 2a ustawy VAT w przypadku wykonania specjalistycznej ekspertyzy, wyrok WSA w Krakowie z 19 grudnia 2022 r., sygn. I SA/KR 854/22

Brzmienie art. 8 ust. 2a ustawy VAT jest jednoznaczne. Ustawodawca nie wprowadził żadnych dodatkowych wyłączeń, które ograniczyłyby zastosowanie treści tego przepisu. Brak jest zatem podstaw do różnicowania uprawnień podatników w tym zakresie, w zależności od rodzaju usług będących przedmiotem refakturowania. W art. 8 ust. 2a ustawy VAT ustanowiono fikcję prawną, że jeżeli podatnik działając we własnym imieniu, ale na rzecz osoby trzeciej nie wykonuje samodzielnie usług, lecz we własnym imieniu dostarcza je nabywcy, to podatnik ten usługę tę nabył i następnie usługę tę wyświadczył. Oznacza to, że podmiot świadczący (sprzedający) daną usługę nabytą we własnym imieniu, lecz na rzecz osoby trzeciej traktowany jest najpierw jako usługobiorca, a następnie jako usługodawca tej samej usługi.

Brak jest zatem podstaw do różnicowania uprawnień podatników w tym zakresie w zależności od rodzaju usług będących przedmiotem refakturowania. Do zastosowania normy prawnej zawartej w art. 8 ust. 2a ustawy VAT nie jest istotny rodzaj usługi (jeśli jest ona objęta podatkiem VAT), w świadczeniu której bierze

udział podatnik, ponieważ i tak faktycznie usługą świadczoną jest przez inny podmiot.

Stosując zasadę racjonalnego ustawodawcy, należy przyjąć, że jeżeli ustawodawca posługuje się różnymi pojęciami to należy przyjąć różne desygnaty tych pojęć. W związku z powyższym sytuacji uregulowanej w poz. 63 załącznika 3 do ustawy VAT nie można utożsamiać ze zwolnieniami z art. 43 ust. 1 pkt 17 ustawy VAT (usługi pocztowe świadczone przez operatora), czy z art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. b ustawy VAT (usługi kulturalne świadczone przez indywidualnych twórców i artystów wykonawców). Takich ograniczeń nie mamy w poz. 63 załącznika nr 3 do ustawy VAT.

W związku z powyższym należy podzielić stanowisko, iż w załączniku do ustawy VAT ustawodawca nie określił, że preferencyjna stawka podatkowa dotyczy tylko usług świadczonych przez preferowane podmioty, a preferowany jest natomiast sposób, rodzaj świadczonych usług.

Skutki podatkowe w CIT w związku z likwidacją spółki luksemburskiej posiadającej nieruchomości w Polsce, wyrok WSA w Gliwicach z 19 grudnia 2022 r., sygn. I SA/GL 827/22

Terminowi użytemu przez ustawę o unikaniu podwójnego opodatkowania niezdefiniowanemu w ustawie o unikaniu podwójnego opodatkowania, należy nadać takie znaczenie, jakie ma ten termin w prawie wewnętrznym danego państwa. Innymi słowy użytemu w art. 13 ust. 4 polsko-luksemburskiej ustawie o unikaniu podwójnego opodatkowania, pojęciu zyski z tytułu przeniesienia własności udziałów należy nadać takie znaczenie, jakie ma ono w prawie wewnętrznym, czyli tak jak rozumiane na gruncie art. 3 ust. 3 pkt 4 i 4a ustawie CIT.

W tych przepisach jest mowa o osiągnięciu przychodu w ogólnym tego słowa znaczeniu. Czyli osiągnięcie przychodu rozumiane jako osiągnięcie przysporzenia majątkowego. W art. 14a ust. 1 ustawy CIT, który kreuje przychód po stronie spółki, która w wyniku likwidacji wyzbywa się swojego majątku nie mamy do czynienia z przysporzeniem majątkowym. Jest to specyficznego rodzaju sytuacja wyraźnie wykreowana przez ustawodawcę.

W konsekwencji nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, że spółka przenosząc na wspólnika udziały w spółkach zależnych mających status spółek nieruchomościowych będzie opodatkowana na terenie Polski w myśl art. 13 ust. 4 polsko-luksemburskiej ustawy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Zasady ustalenia współczynnika struktury sprzedaży spółki dzielonej za rok obejmujący dzień wydzielenia , interpretacja indywidualna DKIS z 19 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.604.2022.1.PS	10
Kwestia powstania podatkowych różnic kursowych w przypadku regulowania zobowiązań w walucie polskiej wynikających z faktury wystawionej w walucie euro , interpretacja indywidualna DKIS z 16 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.734.2022.2.AW	10
Określenie, czy dla celów obliczenia wartości prewspółczynnika dla zakładu w mianowniku proporcji należy uwzględnić równowartość odpisów amortyzacyjnych , interpretacja indywidualna DKIS z 16 grudnia 2022 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.599.2017.11.MD	10
Skutki podatkowe na gruncie ustawy CIT transakcji z oszustem , interpretacja indywidualna DKIS z 16 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDWB.4010.81.2022.2.AW	11
Obowiązek pobrania 19% zryczałtowanego PIT w razie wypłaty zaliczki na poczet przyszłej dywidendy (w reżimie estońskim) , interpretacja indywidualna DKIS z 16 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP3-1.4011.947.2022.4.BS	11

Zasady ustalenia współczynnika struktury sprzedaży spółki dzielonej za rok obejmujący dzień wydzielenia, interpretacja indywidualna DKIS z 19 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.604.2022.1.PS

Dla celów ustalenia wysokości współczynnika struktury sprzedaży za rok obejmujący dzień wydzielenia spółka dzielona powinna uwzględnić obrót związany z działem wydzielanym jedynie w zakresie, w jakim obowiązków podatkowy w odniesieniu do czynności, o których mowa w art. 90 ust. 3 ustawy VAT powstanie do dnia wydzielenia, tj. bez uwzględnienia czynności związanych z działem wydzielanym, w przypadku których obowiązków podatkowy powstanie w dniu wydzielenia oraz po dniu wydzielenia.

Kwestia powstania podatkowych różnic kursowych w przypadku regulowania zobowiązań w walucie polskiej wynikających z faktury wystawionej w walucie euro, interpretacja indywidualna DKIS z 16 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.734.2022.2.AW

Różnice kursowe powstają wyłącznie w przypadku wymienionych w art. 15a ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy CIT i mają zastosowanie do ustalania różnic od przychodów należnych i otrzymanych w walutach obcych oraz kosztów poniesionych i zapłaconych w walutach obcych nie znajdują one zastosowania w analizowanej sytuacji, bowiem w opisanym we wniosku przypadku nie wystąpił element zapłaty zobowiązania w walucie obcej. Transakcje zapłaty w złotówkach za zobowiązania wyrażone w walucie obcej nie rodzą obowiązku rozpoznania różnic kursowych.

Regulacje art. 15a ustawy CIT stanowią wyczerpujący katalog sytuacji bądź transakcji, których wystąpienie prowadzi do rozpoznania różnic kursowych na cele podatkowe (dla podatników, którzy wybrali podatkową metodę rozliczania różnic kursowych). Katalog przyczyn powsta-

nia różnic kursowych dodatnich (art. 15a ust. 2 ustawy CIT), jak i ujemnych (art. 15a ust. 3 ustawy CIT) jest katalogiem zamkniętym. Skoro zatem transakcja przekazania lub przyjęcia płatności w walucie innej niż waluta zobowiązania (jeśli jedną z tych walut jest złoty polski) nie mieści się w katalogu transakcji prowadzących do powstania podatkowych różnic kursowych, oznacza to, że wynik tej czynności nie znajduje odzwierciedlenia w wyniku podatkowym.

Podsumowując należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym w związku z zapłatą w złotówkach kwoty wyrażonej w walucie obcej, nie powstają różnice kursowe na podstawie art. 15a ustawy CIT. Również inne przepisy ustawy CIT nie dają prawa do rozpoznania przychodu bądź kosztu w związku z uregulowaniem w walucie polskiej zobowiązania z faktury wystawionej w walucie obcej.

Określenie, czy dla celów obliczenia wartości prewspółczynnika dla zakładu w mianowniku proporcji należy uwzględniać równowartość odpisów amortyzacyjnych, interpretacja indywidualna DKIS z 16 grudnia 2022 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.599.2017.11.MD

Skoro równowartość odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przekazanych do zakładu przez gminę oraz stan środków obrotowych na początek okresu sprawozdawczego nie stanowią przychodów zakładu budżetowego w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, to nie należy ich uwzględniać dla celów obliczenia wartości prewspółczynnika dla zakładu w mianowniku proporcji, o której mowa w § 3 ust. 4 rozporządzenia MF z 17 grudnia 2015 r. w sprawie sposobu określania zakresu wykorzystywania nabywanych towarów usług do celów działalności gospodarczej w przypadku niektórych podatników, który w swej treści odnosi się do przychodów zakładu budżetowego w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.

Skutki podatkowe na gruncie ustawy CIT transakcji z oszustem, interpretacja indywidualna DKIS z 16 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDWB.4010.81.2022.2.AW

Z uwagi na to, że sprzedaż towaru przez spółkę została udokumentowana fakturami, jednakże ww. sprzedaż dokonana została na rzecz podmiotu podającego się za reprezentanta spółki francuskiej, w skutek czego doszło do kradzieży/przywłaszczenia towaru spółki, to nie można uznać, aby doszło do faktycznej sprzedaży tego towaru, a co za tym idzie powstania przychodu podatkowego po stronie spółki.

Zatem, spółka nie powinna rozpoznawać przychodu podatkowego, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy CIT, w wysokości ceny wynikającej z faktury wystawionej na ww. podmiot, tj. spółkę francuską, której dane zostały wykorzystane do oszustwa, a która nie była w rzeczywistości nabywcą, a towar został skradziony przez niezidentyfikowaną osobę podszywającą się pod jej reprezentanta.

W związku z opisanym w stanie faktycznym wydaniem towarów podmiotowi podszywającemu się pod kontrahenta, spółka nie jest zobowiązana do rozpoznania przychodu podatkowego.

Obowiązek pobrania 19% zryczałowanego PIT w razie wypłaty zaliczki na poczet przyszłej dywidendy (w reżimie estońskim), interpretacja indywidualna DKIS z 16 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP3-1.4011.947.2022.4.BS

Pojęciem należności (wypłat) z tytułu podzielonych zysków spółki, o których mowa w art. 30a ust. 19 i art. 41 ust. 4ab ustawy PIT w aktualnym brzmieniu objęte są także zaliczki na poczet przyszłej dywidendy. W razie wypłaty zaliczki na poczet przyszłej dywidendy spółka jako płatnik powinna zatem pobrać i wpłacić 19% zryczałowany podatek dochodowy od osób fizycznych w oparciu o art. 30a ust. 1 pkt 4 i art. 41 ust. 4ab ustawy PIT. Jednocześnie spółka zastosuje pomniejszenie, o którym mowa w art. 30a ust. 19 pkt 2 ustawy PIT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl